

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző: .....

Cím: Budapest dicsérete.Forrás: Pesti Hírlap3n
(Hely)1927. 3. 23
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Szekesfővárosi házinymoda 1927 — 1695

— Budapest dicsérete. Aki meg akarja tudni, hogy milyen szép város Budapest, hogy milyen eleven étlettől lüktető, hogy épületei, asszonyai, hidjai milyen pompásak, hogy Buda milyen fejedelmi disze ennek a gyönyörű fekvésű városnak, az olvassa el *Hermann Linden* cikkét a *Frankfurter Zeitungban*. Tagadhatatlan: annyi rosszindulatú, tájékozatlan leírás után jólesik ez az elismerő ismertetés, amelyek minden sora őszinte, lelkes megnyilatkozás. Őszinte, mert a fény mellett meglátja az árnyfoltokat is, amelyekről szintén nem feledkezik meg. Őszinte, mert úgy vetette hangulatait keresetlenül papirosra, amint azok egy-egy tárgy, helyzet megpillantásakor lelkéből kicsendültek. Mint mikor egy gazi nagy gyerek örül annak, hogy szepet lát és azt áttran el is mondhatja, annyi kedves rajongás van *Linden* soraiban. Budapest szépsége — írja uti emlékében — nagyszerű. Ha az ember este érkezik meg, szinte meghökken a pazar fénytől, amelyet az ivlámpák, a színes körték ezrei és ezrei ontanak. A Dunapart olyan, mintha óriási karácsonyfák állának sorjában. De nappal még szebb. Aki a reggeli napfényben a pesti korzón áll és átnéz az öreg *Budára* (így írja: Buda) és a paloták, a hegyek megkapó panorámáját látja, a kastélyt, ahol *Horthy* kormányzó pompás katonáitól körülvéve lakik, Konstantinápolyba álmódhatja magát. Hidai a világ legszebb hidjai közé tartoznak és azokon a nagy forgalom mintaszerűen bonyolódik le. Szébb és szebb

épületei egymast erik, közöttük a parlament; a Vigadó talán a legszebbek. A budapesti lakosságnak jó dolga van: a nagyváros és a szabad természet: az üdülő, a kirándulóhelyek, kitűnő fürdők közvetlenül ölelkezhetnek. Van egy kis tündérszigete, a Margitsziget, ahol a természet romantikája és a technika fejlődése egyaránt feltalálhatók. Minden van a szigeten, amit a pihenni, üdülni, gyógyulni akaró ember csak keres. A büszke modern szálloda, a tetszetős, kitűnő gyógyfürdő mellett a letűnt korszakból ittmaradt kis villamos dögög kedves ellentétként.

Azután észreveszi „kávéház”-ainkat is (magyarul írja: *kávéház*). Aki a kávéházak látogatottságát látja, könnyen azt hihetné, hogy a magyarok dolgozók, akik egész napjokat a tükrös kávéházakban töltik lapokat olvasva. De ez tévedés — mondja —, Budapesten a kávéházban bonyolítják le az üzleteket, egyes kávéházak valóságos főköltészek és a családok is ott találkoznak, fogadó délutánjait ott tartják. Ez is keleti szokás és sok más mellett ez is rávall a magyarok keleti származására és arra az időre, mikor a törökök voltak itt az urak. A város éjjeli élete élénk, amely megtölti a fényes mulatókat, de a nép széles rétegei szegények. Azután ír a lakosságról, a nőkről, az *Andrássy*-utról (nem feledkezve meg a *Körönd* lármás verebeiről sem) és így fejezi be a cikkét: Nem lehet távozni Budapestről, hogy még egyszer vissza ne kívánczoljunk az ember a dunaparti korzóra, amely feledhetetlen élmény marad.